

Sag anlagt den 12. marts 2014 — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-121/14)

(2014/C 135/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved M. Holt, som befuldmægtiget, og barrister D.J. Rhee)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Artikel 29 og bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 ⁽¹⁾ af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 annulleres, for så vidt som bestemmelserne heri rækker ud over London, som var korridor 2 i det oprindelige bilag til forordning (EU) nr. 913/2010 (der nu betegnes som Nordsøen — Middelhavskorridoren).
- Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De af dette annulationssøgsmål omfattede bestemmelser i den anfægtede retsakt medfører en ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 913/2010 af 22. september 2010 om et europæisk banenet med henblik på konkurrencebaseret godstransport ⁽²⁾, således at »de første godstogskorridorer« i bilaget til forordningen erstattes af et revideret sæt af »de første godstogskorridorer«, som anført i bilag II til den anfægtede retsakt.

En af virkningerne af denne ændring er, at det i Det Forenede Kongerige vil gøre det nødvendigt at deltage i etableringen af Nordsøen — Middelhavsgodstogskorridoren, hvilket medfører en forpligtelse til senest den 10. november 2016 at etablere ruter mellem andre medlemsstater i korridoren og London, og senest den 20. november 2018 ruter fra London til henholdsvis Glasgow, Edinburgh, Southampton og Felixstowe. Det Forenede Kongerige har ikke godkendt en sådan udvidelse af den relevante første godstogskorridor i forordning nr. 913/2010.

Det Forenede Kongerige har derfor nedlagt ovenstående påstande af følgende grunde:

- a) Udvidelserne af »de første godstogskorridorer«, som følger af den anfægtede retsakts artikel 29, opfylder de i artikel 170 TEUF fastsatte mål i forhold til den transeuropæiske transportpolitik. Da artikel 170-172 TEUF således udgør lex specialis for disse foranstaltninger, kan foranstaltningerne kun vedtages på grundlag af og i overensstemmelse med disse bestemmelser.
- b) Udvidelserne af »de første godstogskorridorer«, som følger af den anfægtede retsakts artikel 29, er a) projekter af fælles interesse (som omhandlet i artikel 171, stk. 1, TEUF), og b) vedrører territoriet for hver medlemsstat, som er forpligtet til at deltage i etableringen heraf. Udvidelserne er på grundlag heraf, for så vidt som de vedrører Det Forenede Kongerige, blevet vedtaget i strid med kravet om samtykke fra den berørte medlemsstat i artikel 172, stk. 2, TEUF.
- c) De bestemmelser i bilag II til den anfægtede retsakt, hvori det kræves, at Det Forenede Kongerige deltager i etableringen af Nordsøen — Middelhavskorridoren på dets område i) ud over London (dvs. til Glasgow, Edinburgh, Felixstowe og Southampton) eller ii) eller overhovedet, kan udskilles fra den øvrige del af bilag II. Desuden er bilag II til den anfægtede retsakt i sin helhed (og artikel 29 i den anfægtede retsakt) under alle omstændigheder adskilt fra og kan udskilles fra den øvrige del af forordningen.

⁽¹⁾ EUT L 348, s. 129.

⁽²⁾ EUT L 276, s. 22.